

Cọp Tha

Chuyện kể rằng:

Có một vị thiền sư sống nơi thâm sơn cùng cốc, một hôm ông ra suối múc nước tỉnh cờ ông thấy một chú bé sơ sinh bị bà mẹ bỏ bên bờ suối. Vì là thâm sơn cùng cốc không có ai để gởi gắm chú bé cho nên ông mang về chùa nuôi dưỡng. Chú bé theo năm tháng lớn lên thành một chàng trai vạm vỡ rất là bình thường như bao nhiêu người khác.

Ở trong núi con vật mà hai thầy trò sợ nhứt là con cọp, khi nào nghe tiếng rống của nó xa xa là hai thầy trò leo lên gác rút thang cho an toàn. Chàng trai thì chưa bao giờ thấy con cọp mà chỉ nghe tiếng hú của nó và sợ nó như lời ông thầy dạy thôi.

Khi chàng trai trưởng thành, vị thiền sư này nghĩ sẽ xuống núi vừa đi thăm vài người bạn cũ vừa dẫn thang đệ tử đi cho nó học khôn luôn thể... rồi ông dắt chú tiểu hạ sơn.

Lần đầu tiên chú mới được tiếp xúc với thế giới loài người, cái gì cũng ngỡ ngỡ xa lạ đối với chú; nhưng vì sống lâu trong quang cảnh thiên môn nên chú giữ được sự trầm tĩnh bên ngoài...

Sau khi hai thầy trò băng rừng vượt suối đi qua không biết bao nhiêu là phố thị phần hoa, cuối cùng hai người trở về nơi thâm sơn cùng cốc. Khi trở về rồi ông thấy đệ tử mình tự nhiên bỏ ăn bỏ ngủ, xanh xao vàng vọt nằm thõ ra hoài...

Sau nhân thời ngồi thiền, vị thiền sư hỏi:

- "Sau chuyến đi về thầy thấy con có vẻ hơi buồn bã?"

Người đệ tử mới thuật lại như thế này:

- "Bạch Thầy: Thầy có nhớ hôm đi ngang chợ, con thấy một người ngồi bán lụa con mới hỏi thầy "Cái con gì dễ thương quá".

Thầy lật đật kéo tay con bảo chạy thiệt lẹ thầy nói:

- "Cọp đó con, hôm nay cọp nó trá hình nó vô chợ bán vải mà hề chậm chạp một chút là nó nhai xương mình liền".

Con nghe thầy, con lật đật chạy theo... nhưng mà từ bữa đó cho đến ngày nay đêm nào con cũng nhớ nhung con cọp đó con ngủ không được. Con nghĩ rằng thà con đến đó đưa đầu cho nó nhai con một cái còn

đỡ khổ hơn là phải ở đây mà dần vật nhớ thương nó!!! Không hiểu sao con thương con cọp đó quá sức đi!!!"

Lời bình:

Giai thoại này chỉ cho chúng ta thấy cái mãnh lực ngũ ngảm trong con người chúng ta đó là Câu Sinh Vô Minh, hề quên một chút là nó hiện ra liền và cũng để ám chỉ cho chúng ta thấy những vị đang tu ngon lành tự nhiên bỏ chùa bỏ y bỏ áo bỏ chuông bỏ mõ mà ra đời cũng được gọi là bị cọp tha vậy, dù là những con cọp này rất là dễ thương.

Học Viên Diệu Tuyết

Tiếng chuông chùa

*Vầng trăng tròn trong sáng
Tiếng chuông khuya âm vang
Bàng hoàng tôi tỉnh giấc
Hồi chuông ngân chưa tan.
Chùa Phước Huệ nghiêm trang
Chuông chiều lại vang vang
Bừng tỉnh người trần thế
Tâm hồn tôi thanh an
Lắng nghe tiếng chuông vang
Hồi tâm qui Phật tràng
Niệm Phật lòng thanh thản
Chuông Phước Huệ ngân vang.*

Phước Hoan